

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: L. P.

proti

žalované: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 12. 12. 2022,
č. j. KUKHK-41473/ZP/2021-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 5. 1. 2023 se žalobce domáhal ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení výše specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 12. 10. 2022, č. j. SZ MMHK/1700790/2020ŽP1/Zum, sp. zn. MMHK/179923/2022 (dále též jen „správní orgán I. stupně“ a „prvoinstanční rozhodnutí“).

2. Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci souhlasu dle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), pro 8 geotermálních vrtů (dále též „GTE vrtů“) pro kolektory tepelného čerpadla určeného pro vytápění objektu „Domov pro osoby se zdravotním postižením – Hradec Králové“ na pozemku parc. č. XA v katastrálním území xx.
3. Současně se žalobou podal žalobce též návrh na nařízení předběžného opatření, kterým by byla dočasně zastavena stavební činnost na stavbě označené jako Domov pro osoby se zdravotním postižením v lokalitě Hradec Králové, Roudnička, ul. K Polabinám na pozemcích st. p. p. č. XB a p. p. č. XC, XA v k. ú. x, která byla povolena rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 9. 4. 2020, č. j. SZ MMHK/086753/2018 ST1/ZB, a to do doby, než bude na podkladě pravomocného souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona předán žalovanému ke stavebnímu řízení řádný projekt primárního okruhu tepelného čerpadla vypracovaný na základě geologické dokumentace průzkumných prací a vydáno pravomocné rozhodnutí – společné povolení předmětné stavby. Tento návrh na nařízení předběžného opatření byl usnesením krajského soudu ze dne 2. 2. 2023, č. j. 30 A 1/2023-61, odmítnut, neboť nebyla splněna podmínka jeho vydání, a to existence obsahové souvislosti návrhu o nařízení předběžného opatření s obsahem žaloby. Žalobce tak požadoval, aby nařízením předběžného opatření byly dočasně upraveny poměry účastníků (či dalších osob), které jsou upraveny jiným rozhodnutím než tím, které je v této věci přezkoumáváno.

II. Shrnutí obsahu žaloby

4. Žalobce v úvodu své žaloby nejprve zrekapituloval průběh správního řízení, jehož výsledkem bylo vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně dne 7. 4. 2021 obě řízení o žádostech o obnovu téhož řízení usnesením spojil a dne 5. 5. 2021 vydal pod č. j. MMHK/078501/2021 rozhodnutí, kterým obnovu řízení ve věci udělení souhlasu dle § 17 vodního zákona povolil. Žalovaný proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, na jehož základě bylo vydáno dne 23. 8. 2021 rozhodnutí pod č. j. SZ MMHK/170790/2020ŽP1/Zum, kterým bylo výše uvedené rozhodnutí zrušeno a věc se vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žádost žalobce byla následně prvoinstančním rozhodnutím zamítnuta, žalovaný napadeným rozhodnutím prvoinstanční rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl.
5. Žalovaný odůvodnil své rozhodnutí o zamítnutí odvolání tím, že byla žalobcem údajně zmeškána tříměsíční lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení. Počátek této lhůty měl dle žalovaného počít běžet nejpozději dne 13. 5. 2020, kdy žalobce zaslal stavebnímu úřadu dopis, ve kterém vznesl námitky spočívající v tom, že do rozhodnutí o schválení stavebního záměru předmětné stavby nebyly zahrnuty podmínky stanovené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29. 10. 2018 a ani závěrečná zpráva o provedení hydrogeologického průzkumu sloužící jako podklad pro vypracování řádného projektu primárního okruhu tepelného čerpadla.
6. V první žalobní námitce se dle žalobce žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí **vůbec nevypořádal s jeho odvolací námitkou**, že nemohl být vydán souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona, ale bylo možné vydat pouze souhlas s provedením průzkumných prací. K tomu žalovaný uvedl, že původní rozhodnutí vodoprávního úřadu nebylo vydáno k provedení hydrogeologického průzkumu, ale ke zřízení samotných geotermálních vrtů vystrojených vertikálními oběhovými kolektory pro

tepelné čerpadlo podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) citovaného zákona, přestože žalovaný sám vydal dne 12. 10. 2018 vyjádření dle § 6 odst. 3 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o geologických pracích“), ve kterém uvedl, že se jedná o projekt 8 průzkumných hydrogeologických vrtů na pozemku p. č. XA v k. ú. xx a současně upozornil na skutečnost, že v případě negativních výsledků tohoto průzkumu musí být toto průzkumné dílo zlikvidováno v souladu s § 14 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů.

7. Žalobce se domnívá, že původní souhlas dle § 17 vodního zákona ze dne 29. 10. 2018 byl udělen na základě neplatných právních předpisů s tím, že žádost o udělení souhlasu podaná žalovaným (resp. jeho zmocněncem) dne 18. 10. 2018 byla zjevně právně nepřipustná. Tento souhlas dle žalobce byl vydán v době, kdy již platila novela vodního zákona (č. 113/2018 Sb., jejíž účinnost nastala až k 1. 1. 2019) a též nová vyhláška č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, účinná od 1. 9. 2018 (dále jen „vyhláška č. 183/2018 Sb.“), a správní orgán I. stupně měl řízení podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastavit s tím, že žalovaný musí předložit správnímu orgánu I. stupně žádost novou s příslušnými doklady dle platné a účinné vyhlášky.
8. V žalobě je konstatováno, že přestože správní orgán I. stupně byl povinen vyzvat vlastníky existujících studní, které se nachází k okruhu 50 metrů od polohy plánovaných průzkumných vrtů jako účastníky řízení, byl tento okruh zúžen jen na samotného žadatele (žalovaného) a stavební úřad. Žalobce tedy neměl možnost nahlédnout do spisu či se k podkladům rozhodnutí vyjádřit. Práva nahlédnout do spisu se domohl až po vydání rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 6. 2022, č. j. 30 A 6/2022-86, a získal tak přímý důkaz o tom, že namísto souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona mohl být vydán výhradně souhlas dle § 17 odst. 1 písm. i) citovaného zákona ve znění účinném od 1. 1. 2019 (souhlasu ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody nebo pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod) a domnívá se tedy, že příslušná úřední osoba vodoprávního úřadu si byla vědoma toho, že novou vyhláškou byly stanoveny přísnější podmínky pro řízení ve věci udělení souhlasu ke geologickým pracím, a proto úmyslně neoznačila žalobce a ani jiné vlastníky studní jako účastníky řízení, čímž zkrátila jejich práva.
9. Taktéž dle žalobce tvrzení žalovaného, že povinnost provést před hloubením GTE vrtů hydrogeologický průzkum žádný zákon neukládá a že takový názor zastává i Ministerstvo zemědělství, se nezakládají na pravdě. Ministerstvo životního prostředí naopak ve svém sdělení z 19. 11. 2021 jasně uvádí, že byt geologické práce nebyly zahájeny, pokud by geotermální vrty měly být provedeny jako vrty průzkumné, k jejich provedení by měl být vydán souhlas vodoprávního úřadu podle § 17 odst. 1 písm. i) vodního zákona.
10. Žalovaný se v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí taktéž neměl vypořádat s odvolací námitkou žalobce, že se správní orgán I. stupně v prvoinstančním rozhodnutí dostatečně nevypořádal s jeho námitkami týkajícími se ovlivnění hladiny vody ve studni, která je ve vlastnictví žalobce, neboť tvrdí, že nebyla prokázána souvislost mezi poklesem

hladiny ve studni a prováděnými vrtnými pracemi, byť takové tvrzení není podloženo žádnými relevantními důkazy. Sám prokazuje své tvrzení o tom, že pokles podzemní vody byl způsoben vrtnými pracemi především zápisy o zaměření hladiny vody ve studni na pozemku p. č. XD před zahájením vrtných prací, v jejich průběhu, ihned po jejich dokončení a tři měsíce po jejich ukončení. K obdobnému poklesu dle žalobce došlo též ve studni na pozemku p. č. XE, který je ve vlastnictví J. Č.. Žalovaný vzhledem k absenci vypracované a hydrologem podepsané řádné geologické dokumentace tedy nemůže tvrdit, že k tomuto závažnému poklesu hladiny podzemní vody v dané lokalitě mohlo dojít i z jiných důvodů než provedených geotermálních vrtů.

11. Žalobce dále tvrdí, že žalovaný nesplnil svou povinnost stanovenou vyhláškou č. 369/2004 Sb., předat výsledky geologických prací podepsaných odpovědným řešitelem k evidenci České geologické službě v určené lhůtě, neboť dle sdělení České geologické služby ze dne 14. 11. 2022 nemá k tomuto datu na pozemku p. č. XA v k. ú. xx evidované žádné údaje o geologických pracích.

III. Podstata vyjádření žalované

12. Podle názoru žalovaného ze spisové složky nade vší pochybnost vyplývá, že žalobce nejpozději 13. 5. 2020 nejenže věděl o souhlasu s GTE vrtu (původní rozhodnutí), ale znal i jeho obsah (kopie dopisu je součástí č. 13 odvolacího spisu KUKHK-42639/ZP/2021), na základě čehož tedy žalobcova subjektivní lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení marně uplynula nejpozději dne 13. 8. 2020. Jelikož svou žádost o obnovu řízení žalobce podal dne 8. 10. 2020, je zřejmé, že se jedná o žádost opožděnou, nesplňující tak základní podmínku pro povolení obnovy řízení.
13. Kromě promeškání zákonné subjektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení žalovaný považoval za nezbytné se vyjádřit k tvrzení žalobce, že vodoprávním úřadem nemohl být vydán souhlas podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona, ale souhlas dle § 17 odst. 1 písm. i) téhož zákona ve znění novely č. 113/2018 Sb. Žalovaný uvedl, že citovaná novela je účinná až od 1. 1. 2019 a on tak neměl jinou možnost, než posuzovat odvolání podle právních předpisů platných v době vydání původního rozhodnutí (29. 10. 2018). V této době ještě žalobcem argumentované ustanovení nebylo účinné a na rozdíl od současné právní úpravy tak nebylo k hloubení průzkumných vrtů ověřujících možnosti jímání podzemní vody či geotermální energie třeba žádného souhlasu vodoprávního úřadu.
14. Žalovaný též považuje za zavádějící a právně nepřiléhavou žalobcovu argumentaci nezbytnosti provedení geologického průzkumu předcházejícího vlastnímu hloubení GTE vrtů. Být žalovaný připouští vhodnost provedení tohoto průzkumu v celé řadě případů, v souvislosti s projednávanou věcí je nutné konstatovat, že žádný právní předpis provedení předchozího hydrogeologického průzkumu neukládá, a vzhledem k tomu, že v době, kdy se o ní rozhodovalo, nebylo účinné ustanovení § 17 odst. 1 písm. i) vodního zákona, nebylo možné o takový vůbec požádat. Souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona se vztahuje k vrtům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda, tento souhlas se tedy nevztahoval ani na průzkumná či vodní díla, ale pouze na stavební díla. Hloubení GTE vrtů nelze považovat za geologické práce ve smyslu § 2 zákona o geologických pracích.

15. Nadto, jak již bylo žalovaným konstatováno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, námitka o poklesu hladin v létě 2022 nemíří do skutkového stavu, za jakého byl v roce 2018 původní souhlas vydán. Nemůže tak mít vliv na povolení či nepovolení obnovy řízení.

IV. Replika žalobce

16. K vyjádření žalovaného se dne 13. 2. 2023 žalobce uvedl, že je sice pravdou, že kopií dopisu ze dne 13. 5. 2020 informoval správní orgán I. stupně, že v rámci odvolacího řízení k vydanému rozhodnutí o schválení stavebního záměru předmětné stavby uplatnil námitky k technickému řešení GTE vrtů, ale z tohoto dopisu lze pouze dovodit informaci, že žalobce si je vědom skutečnosti, že stavební úřad nezapsal do rozhodnutí podmínky stanovené v původním souhlasu ze dne 29. 10. 2018 a že jejich technické řešení neodpovídá příslušným ČSN normám.
17. Dle žalobce je pro posouzení počátku běhu jeho subjektivní lhůty k podání žádosti o obnovu řízení zásadní skutečnost, že k vodoprávnímu řízení k žádosti o udělení souhlasu dle § 17 vodního zákona byl doložen projekt geologických vrtných prací a hydrogeologického posouzení vypracovaný v červenci 2018, nicméně ke stavebnímu řízení byl doložen projekt geotermálních vertikálních vrtů pro tepelné čerpadlo vypracovaný v říjnu 2018. Prvním relevantním důkazem pro obnovu řízení tak bylo potvrzení České geologické služby ze dne 24. 9. 2020, že nebyl proveden a evidován žádný hydrogeologický průzkum v dané lokalitě a z toho důvodu tedy nemohl být vydán souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona.
18. Žalobce odmítá tvrzení žalovaného, že vodoprávním úřadem mohl být vydán výhradně souhlas podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona, nikoliv souhlas podle § 17 odst. 1 písm. i) téhož zákona v platném znění. Vyhláška č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu (dále jen „vyhláška č. 432/2001 Sb.“), byla ke dni 22. 8. 2018 nahrazena vyhláškou č. 183/2018 Sb. s účinností od 1. 9. 2018, tedy před podáním žádosti o udělení souhlasu dle § 17 vodního zákona. Přechodným ustanovením dle § 39 vyhlášky č. 183/2018 Sb. bylo stanoveno, že řízení zahájená a neskončená do dne nabytí účinnosti vyhlášky se dokončí ve znění vyhlášky č. 432/2001 Sb. Předmětné řízení o udělení souhlasu bylo zahájeno dne 18. 10. 2018 (tedy v době účinnosti vyhlášky č. 183/2018 Sb.), správní orgán tedy měl povinnost toto řízení zastavit, neboť žadatel byl povinen v tomto případě podat žádost na zcela novém formuláři dle přílohy č. 11 k vyhlášce č. 183/2018 Sb., ve kterém byly stanoveny přísnější náležitosti pro udělování souhlasu dle § 17 vodního zákona.
19. Obdobné též žalobce odmítá tvrzení žalovaného, že žádný právní předpis provedení předchozího hydrogeologického průzkumu pro hloubení GTE vrtů neukládá, když sám žalovaný ve svém vyjádření ze dne 12. 10. 2018 uvedl, že vrtné práce budou prováděny a vyhodnocovány dle § 3 zákona o geologických pracích.
20. Ve svém vyjádření žalobce opětovně namítá, že ve vodoprávním řízení o udělení souhlasu dle § 17 vodního zákona nebyl on a ani dalších sedmnáct jiných vlastníků nemovitostí nacházejících se v blízkosti budoucí stavby, kteří by mohli být dotčeni na svých právech, označeni jako účastníci vodoprávního řízení. Tento nedostatek měl být

zhojen již během původního řízení o vydání souhlasu. Žalobce tak nemohl nahlížet do spisu, podávat připomínky k podkladům či podat odvolání proti vydanému rozhodnutí.

21. Dále je namítáno, že správní orgán I. stupně i žalovaný zcela ignorovali článek 40 rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 6. 2022, č. j. 30 A 6/2022-86, kterým byl vysloven závazný právní názor, že v dalším řízení je povinností (zejména) správního orgánu I. stupně opětovně rozhodnout o povolení obnovy řízení, resp. zda se obnova k jeho žádosti povoluje a proč, či se jeho žádost zamítá, a to vše za současného respektování skutečnosti, že řízení o žádosti žalobce bylo podle § 140 správního řádu spojeno s řízením o žádosti o obnovu řízení o vydání souhlasu podle vodního zákona jiné osoby.
22. Kromě toho žalobce znovu namítá, že žalovaný jako účastník řízení o obnově řízení neuplatnil námitku údajného promeškání žalobcovy tříměsíční subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení, přestože byl k podání námitek vyzván oznámením vodoprávního úřadu ze dne 7. 4. 2022. Toto tvrzení žalovaný uvedl až 21. května 2022, tedy opožděně a odvolací orgán k takové námitce neměl vůbec přihlédnout.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

23. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když účastníci řízení s tímto postupem krajského soudu výslovně souhlasili. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Skutkový stav věci

24. Dne 8. 10. 2020 žalobce podal žádost o obnovu řízení vedeného u vodoprávního úřadu Magistrátu města Hradec Králové ve věci „Souhlas podle § 17 vodního zákona pro 8 geotermálních vertikálních vrtů pro kolektory tepelného čerpadla určeného pro vytápění objektu Domov pro osoby se zdravotním postižením – Hradec Králové, na parc. č. XA v k. ú. xx“. V této žádosti uvedl, že se o důvodu obnovy řízení dozvěděl dne 8. 9. 2020, tedy dnem vydání rozhodnutí Krajského úřadu Královehradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. SZ KUKHK-21734/ZP/2020-4, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí ze dne 11. 5. 2020, č. j. SZ MMHK/074763/2020ŽP1/Zum, a věc vrácena k novému projednání. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí žalobce usoudil, že jako vlastník studně v blízkém okolí plánovaných vrtů měl být účastníkem řízení o udělení souhlasu dle § 17 vodního zákona a taktéž má za to, že souhlas měl být udělen pouze k provedení průzkumu pro geotermální vrty, nikoliv k samotnému projektu geotermálních vrtů.
25. Usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 6. 4. 2021, č. j. SZ MMHK/074763/2020ŽP1/Zum, MMHK/059261/2021, bylo řízení o žádosti žalobce spojeno s řízením ve věci žádosti o obnovu téhož řízení [řízení o vydání souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona] podané jinou osobou.
26. Rozhodnutím ze dne 5. 5. 2021, vydaným pod č. j. SZ MMHK/170790/2020ŽP1/Zum, MMHK/078501/2021, správní orgán I. stupně obnovil řízení ve věci souhlasu. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání Královehradecký kraj. Odvolací orgán rozhodnutím ze dne 23. 8. 2021, č. j. KUKHK-28215/ZP/2020-3, zmíněné rozhodnutí ze dne 5. 5. 2021 zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu I. stupně.
27. V novém projednání rozhodl dne 13. 10. 2021 správní orgán I. stupně tak, že žalobce není účastníkem řízení o obnově řízení ve věci vydání souhlasu podle § 17 vodního zákona, a to s odůvodněním, že žalobce podal svou žádost o obnovu řízení po uplynutí subjektivní lhůty tří měsíců podle § 100 odst. 2 správního řádu. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 28. 6. 2022, č. j. 30 A 6/2022-86, druhostupňové rozhodnutí žalovaného, kterým výše uvedené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl, i citované rozhodnutí pro jejich nepřezkoumatelnost zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. S odůvodněním obou zrušených rozhodnutí by podle soudu korespondoval pouze výrok o tom, že žádost žalobce se zamítá – právě pro nedodržení subjektivní lhůty k podání žádosti o povolení obnovy řízení.
28. V dalším řízení vodoprávní úřad žádost žalobce opětovně projednal a prvoinstančním rozhodnutím žádost zamítl s tím, že žalobce podal svou žádost opožděně, neboť ji podal po uplynutí subjektivní lhůty tří měsíců podle § 100 odst. 2 správního řádu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

Právní závěry

29. Soud v první řadě předepisuje, že v dané věci bylo možné přezkoumávat napadené rozhodnutí pouze z hlediska toho, zda správní orgán I. stupně (potažmo i žalovaný) správně posoudil, že žalobci marně uplynula subjektivní lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení. Námitky vztahující se k meritornímu posouzení původního řízení o udělení souhlasu dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona žalobce v tomto soudním řízení účinně uplatňovat nemůže, a soud se jimi proto nezabýval.

30. Předmětem žalobcovy žádosti o obnovu bylo (obnovení) řízení o vydání souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona, tedy k vrtům pro využívání energetického potenciálu podzemních vod, z nichž se neodebírá nebo nečerpá podzemní voda a k nimž není podle vodního zákona třeba povolení, ale mohou ovlivnit vodní poměry. Krajský soud v Hradci Králové se již v odůvodnění rozsudku ze dne 28. 6. 2022, č. j. 30 A 6/2022-86, zabýval povahou onoho souhlasu vydaného podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona stran toho, zda jde o rozhodnutí ve smyslu části II. a III. správního řádu nebo o závazné stanovisko podle § 149 správního řádu, a dospěl k závěru, že souhlas podle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona je rozhodnutím ve smyslu § 9 správního řádu. A i nadále lze konstatovat, že v nyní souzené věci tedy mohlo dojít k zahájení řízení o obnově a případně jejímu povolení.
31. Klíčovou námitkou žalobce byl jeho nesouhlas se závěrem správních orgánů ohledně opožděnosti jím podaného návrhu na obnovu řízení, žalobce tedy brojí proti právnímu posouzení počátku běhu subjektivní tříměsíční lhůty stanovené zákonem pro podání žádosti o obnovu řízení.
32. Podle § 37 odst. 1 správního řádu je *podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*
33. Podle § 37 odst. 2 správního řádu *z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*
34. Podle § 40 odst. 1 správního řádu *pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, a) nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin; v pochybnostech se za počátek lhůty považuje den následující po dni, o němž je jisto, že skutečnost rozhodující pro počátek běhu lhůty již nastala, b) končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; není-li v měsíci takový den, končí lhůta posledním dnem měsíce, c) připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin, d) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.*

35. Podle § 40 odst. 2 správního řádu *v pochybnostech se lhůta považuje za zachovanou, dokud se neprokáže opak.*
36. Řízení o obnově je upraveno v § 100 správního řádu.
37. Podle § 100 odst. 1 správního řádu, *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
38. Podle § 100 odst. 2 správního řádu, *účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.*
39. Z výše citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že obnova řízení na žádost účastníka je možná toliko z taxativně stanovených důvodů a výhradně jsou-li zachovány prekluzivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení – tříměsíční subjektivní a tříletá objektivní. Jelikož jde o lhůty propadné, není možné je nijak prodlužovat či promíjet jejich zmeškání, po jejich uplynutí již nelze žádosti o obnovu řízení vyhovět.
40. Lhůtami pro podání žádosti o obnovu řízení se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č.j. 2 As 7/2012-35 (k dispozici na www.nssoud.cz), kde mj. zmínil, že „účastníkům běží případná subjektivní lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení individuálně (od okamžiku, kdy z odůvodnění rozsudku zjistili existenci důvodů pro její podání), na rozdíl od tříleté objektivní lhůty, která běží ode dne právní moci správního rozhodnutí a je nepřekročitelná i v případě, že by snad účastníku řízení (jeho individuálně počítaná) subjektivní lhůta dosud neuplynula“.
41. Žalobce ve svém (jediném) návrhu na obnovu řízení, datovaném dnem 8. 10. 2020, za důvod obnovy označil to, že jako vlastník řádně povolené studny v blízkém okolí plánovaných geotermálních vrtů měl být účastníkem řízení ve věci vydání souhlasu dle § 17 vodního zákona, nicméně vodoprávní úřad zamezil obraně jeho práv, když jeho účastenství v tomto řízení popřel. Žalobce ve své žádosti uvádí, že o této skutečnosti se dozvěděl teprve z rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 8. 9. 2020, č. j. KUKHK-21734/ZP/2020-4, kterým rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí ze dne 11. 5. 2020, č. j. SZ MMHK/074763/2020ŽP1/Zum, zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu. V jeho odůvodnění bylo konstatováno, že „*pouhá skutečnost, že z GTE vrtů voda odebírána nebude, tak v žádném případě při jejich povolování (resp. udělování souhlasu) neopravňuje správní orgány ke zúžení okruhu účastníků řízení na samotného žadatele.*“
42. Shodně jako správní orgány obou stupňů, i soud je toho názoru, že tříměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení, zakotvená v § 100 odst. 2 správního řádu, počala žalobci běžet nejpozději dne 13.5.2020, tedy v den, kdy žalobce Magistrátu města Hradce Králové v rámci společného povolení výše uvedeného stavebního záměru zaslal

přípis, ve kterém konstatuje, že již v odvolání proti rozhodnutí – společnému povolení na předmětnou stavbu kromě jiného namítal, že „výroková část rozhodnutí neobsahuje podmínky týkající se zejména dodržení obecných požadavků na výstavbu, případně technických norem pro zřízení geotermálních vrtů vystrojených oběhovým kolektorem s nemrznoucí směsí“ a shledává, že ze spisu zjistil, že „podmínky pro realizaci geotermálních vrtů jsou obsaženy v Rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 18. října 2018 [chybně uvedené datum, jediné rozhodnutí vodoprávního úřadu vztahující se k projednávanému stavebnímu záměru bylo vydáno 29. 10. 2018], kterým byl vydán souhlas podle § 17 vodního zákona ke zřízení geotermálních vrtů vystrojených vertikálními oběhovými kolektory s topným médiem pro tepelné čerpadlo systému země – voda.“ Správní orgán I. stupně i žalovaný správně posoudili, že žalobce nejpozději 13. 5. 2020 nejenže věděl o existenci vydaného souhlasu dle § 17 vodního zákona, ale znal i jeho obsah.

43. Povědomost o případných nově najevo vyšlých skutečnostech či důkazech, které byly hodnoceny, tedy žalobce musel získat již znalostí obsahu rozhodnutí, kterým byl vydán souhlas dle § 17 vodního zákona. Proto nelze než přisvědčit žalovanému, že právě nejpozději v tento den se žalobce dozvěděl o jím uplatňovaném důvodu pro obnovu řízení a od tohoto dne podle § 100 odst. 2 správního řádu počala běžet tříměsíční lhůta pro podání návrhu na obnovu řízení.
44. Za zcela neopodstatněnou považuje soud argumentaci žalobce, podle níž subjektivní lhůta tří měsíců v souzené věci nezačala běžet 13. 5. 2020, ale až okamžikem, kdy žalobce obdržel sdělení České geologické služby ze dne 24. 9. 2020, a to v souvislosti s jeho podáním ze dne 10. 9. 2020. Žalobce na tomto místě ve snaze obhájit svůj názor o zachování lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení směšuje dvě naprosto rozdílné skutečnosti, které spolu nesouvisí – na jedné straně skutkové okolnosti a důkazy týkající se neprovedení a absence evidence hydrogeologického průzkumu v dané lokalitě, kdy z tohoto důvodu nemohl být vydán souhlas dle § 17 odst. 1 písm. g) vodního zákona, ale souhlas dle písm. i) v té době platného, avšak neúčinného znění vodního zákona, resp. nebyly splněny podmínky stanovené v § 3, § 7 a § 17 zákona o geologických pracích – a na straně druhé – neplatnost souhlasu dle § 17 vodního zákona by bránila stavebnímu úřadu vydat rozhodnutí o společném povolení předmětné stavby.
45. Z obsahu samotného rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas dle § 17 vodního zákona, muselo být při jeho znalosti žalobci známo, že souhlas dle § 17 vodního zákona byl vydán již k samotné realizaci GTE vrtů, nikoliv pouze k projektu průzkumných hydrogeologických vrtů (geologických prací), a proto jeho subjektivní lhůta pro obnovu řízení počala běžet nejpozději 13. 5. 2020.
46. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 4. dubna 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu